N.o 143 ANNO 1850. **ARNHEMSCHE COURANT.** Woensdag 24 Julij

Buitenlandsche Berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 19 *juli*. Volgens de jongste mededeelingen uit Kassel heeft de Saksische gevolmagtigde bij het tolkongres de volgende verklaring afgelegd: het kongres mogt zich in de eerste plaats onledig houden met de behandeling der vraag, betreffende de toetreding van al de Noord-Duitsche staten, alsmede van de Oostenrijksche monarchie tot het tolverbond en dan eerst overgaan tot beraadslagingen nopens veranderingen in het tarief te maken en wel, nadat het gebleken zal zijn, dat dezelve deze aansluiting niet in den weg staan, of nadat men zich overtuigd zal hebben, dat het tegenwoordig tijdslip hier toe gunstig zij. Nadat deze voorloopige vragen beslist zullen zijn, zal Saksen zich niet verzetten tegen het behandelen der quaestie wegens het tarief.

Daar tot elke verandering in het tarief slechts met *algemeene* stemmen kan besloten worden, zal het kongres wel den gang moeten volgen door Sak[illegible] Oostenrijk, zigtbaar de hand in het spel heeft.

Hamburg, 19 *juli*. Bij het bezetten van Flensburg door de Deenen kwamen hunne voorposten te ver buiten de stad, waar zij eene Sleeswijk-Holsteinsche patrouille tegen kwamen, welke vuur gaf en een paar doodde, waarop de Deensche dragonders terugtrokken.

— Naar men verneemt zal ook een Zweedsch-Noorweegsch eskader, onder bevel van prins *Oskar* zich bij het Russische voegen. Daarenboven spreekt men van het eerstdaags verschijnen eener Engelsche flotilje aan de westkust van Holstein en Sleeswijk om de ontwikkeling van den strijd gade te slaan en naar bevind van zaken te handelen.

Berlijn, 19 *junij*. Men verzekert uit eene goede bron, dat de aan de Oostzeekust gestationeerde Russische vloot, geene landingstroepen hoegenaamd aan boord heeft.

— Voor zooveel bekend is, is de vroegere spanning tusschen de hoven van Berlijn en Weenen eenigzins verminderd. In de laatste dagen zijn op nieuw depeches uit Weenen ontvangen, wier inhoud echter nog onbekend is.

Berlijn, 20 *juli*. Uit Weenen wordt gemeld, dat Rusland zijne bezwaren tegen de inlijving van alle staten van den Oostenrijkschen keizersstaat in den Duitschen bond heeft laten varen.

Men schrijft verder van daar, dat de nieuwe instructiën, welke de Pruisische gezant ontvangen heeft, bewijzen, dat Pruisen alles aanwendt, om een definitief bestand met Oostenrijk in de Duitsche zaak te doen plaats vinden. Daarentegen zou de Pruisische regering echter, indien het graaf *Thun* ernst ware met zijn voorstel tot een engeren raad, zijne gevolmagtigden terug roepen en eene harer waardige stelling aannemen.

— De minister van Binnenlandsche Zaken heeft op grond der wet op de drukpers, den verkoop en de verspreiding in Pruisen verboden van eenige tijdschriften en van een staatkundig geschrift te Leipzig en Kassel uitgegeven.

— Volgens eene telegraphische depêche van den Opper-Silezischen spoorweg, is den 18den te Krakau een vreeselijke brand uitgebarsten, welke zich over een groot gedeelte der stad uitgebreid en reeds verscheidene openbare gebouwen, waaronder ook het aartsbisschoppelijk paleis, in de asch gelegd had.

ENGELAND.

Londen, 20 *juli*. Eergisteren is de vergadering van de Konink. maatschappij van Landbouw te Exeter zeer luisterrijk geweest. Zij werd door de talrijke leden en verscheidene buitenlandsche gezanten bijgewoond. De Fransche gezant, die met luid gejuich begroet werd, voerde het woord namens het corps diplomatique, en bragt grooten lof toe aan de vorderingen, welke de landbouw in Engeland gemaakt heeft, vooral in de streek van Exeter, de tuin van dat land bijgenaamd. Hij stond verbaasd over de veranderingen voortgebragt door de toepassing der lessen van Engelands mannen van wetenschap, door zijne practici; hij was verbaasd over de veerkracht ontwikkeld door landheeren en landbouwers, zoodat de gronden in evenredigheid tot de bevolking in groeikracht waren vooruitgegaan. Hetzij hij den blik vestigde op de veefokkerij, op de verbeteringen in het landbedrijf, op de bespoedigde wijze van inzamelen, op de stoute pogingen tot droogmaking van gronden, en op de gelukkige toepassing van de ontdekkingen der scheikunde, tot aanvulling van gebreken van den bodem, of den zedelijken aard en den bouw van het landvolk zag; steeds had hij aanleiding om te zeggen: dat de Voorzienigheid nooit schooner land aan eene waardiger bevolking had toevertrouwd."

De Amerikaansche gezant stelde een heildronk in op de schoone vereeniging van landbouw, fabriekwezen en handel in deze gewesten. Hij noemde den landbouw het eerst, want daarin vond hij den stevigsten grondslag van Engeland. Hij bood zijn huldebewijs als een teeken van de broederlijke vriendschap, die tusschen de twee magtige volken bestond, en bestaan kan. Amerika was jong en nog niet rijk; Engeland heeft het kapitaal en de bekwaamheid, het beleid der toepassing; dit was vooral zigtbaar in de vorderingen van den landbouw. Hij vergeleek den staat daarvan in 1820 en nu, en zeide dat men door die vergelijking eerst regt kan beseffen, wat hier is gedaan. Vóór 30 jaren was de opbrengst van de tarwe slechts 20 tot 22 schepsels de acre en thans 24 tot 28, ja 30 schepels. Men mogt overtuigd zijn, dat de Vereenigde Staten over dien voortgang niet naijverig zijn; een voortgang, in staat om door de wetenschap, onder Gods zegen, zoo vele rijkere vruchten uit den grond te trekken. Hoe meer brood men daaraan wist te ontlokken, hoe beter. Handel, fabriekwezen, die andere groote polsaderen van het maatschappelijk leven, zijn in opgemelde dertig jaren niet minder vooruitgegaan. Hij herhaalde het, geen naijver deswege; er is plaats voor allen in het gebied der staten. Als er naijver mogt bestaan, vooral tusschen de twee groote staten van den Anglo-Saksischen stam, laat het zijn, hoe meer zij, boven den ander de krachten zullen inspannen, om beschaving te bevorderen, te verspreiden, door de volken, wie hunner het meest zal uitblinken door betoon van regtvaardigheid jegens zwakkere staten. Opvoeding, godsdienst, de bijbel: laten dat de grondslagen van edelen naijver zijn, die 's volks belang meest bevorderlijk moet wezen. Wat men van de bevolking aan gene zijde van den Atlantischen oceaan mogt zeggen, zij verhoovaardigde zich op hare afkomst, op hare voorzaten, veelal landlieden uit Engeland. Amerika's bevolking nam jaarlijks met een millioen toe; plaats genoeg was er nog voor vele millioenen menschen, arbeid genoeg voor even zoo velen. Maar welligt kon eens de dag komen, dat het in staat was in naar Engeland komende landlieden de schuld te betalen, welke de Vereenigde Staten jegens Engeland hadden in al hetgeen de landbouw betrof.

Gepastelijk werd dit beantwoord, en bij de tentoonstelling van vee, enz., hierop gevolgd, zag men allezins den lof geregtvaardigd, door de beide gezanten aan Engelschen landbouw gebragt.

— Volgens berigten uit *Cochinchina*, heeft de cholera daar in eene ontzettende mate geheerscht. Zij verscheen in de maand september des vorigen jaars het eerst in de Koninklijke provincie en verspreidde zich snel over het geheele rijk; den hoogsten graad van hevigheid verkreeg zij in de maand october; daarna begon zij te verminderen, doch luidens de laatste berigten, vertoonde zij zich hier en daar nog met vernieuwde kracht. In de Koninklijke provincie schat de meest geloofwaardige opgaaf het getal op 20,000, ofschoon sommigen het zelfs op 100,000 stellen, en men gelooft, dat de overige provinciën ieder van 10 tot 15,000 inwoners aan die plaag hebben verloren. Er heerschte de grootste verslagenheid en de gewone zorg en eerbied voor de dooden, welke de Chinesche volken zoo bijzonder kenmerkt, liet men geheel varen, want de lijken werden zonder eenige formaliteit op de velden en in de rivieren geworpen, waardoor op sommige punten zelfs stremming in den afloop der wateren was veroorzaakt, en velen, die door de ziekte waren overvallen, werden nog zieltoogende uit de huizen geworpen. Droogte en gebrek gingen met de ziekte gepaard; de overblijvende ingezetenen voedden zich met bladeren en al wat verder dienen konde om het leven op te houden. Daarna vielen geweldige regenbuijen, die datgene vernielden, wat de droogte nog had doorgestaan, zoodat de weinige rijst, welke de ongelukkige bewoners te midden hunner rampen nog hadden weten te behouden, van de velden werd weggespoeld.

— Sir *Robert Peel* is zonder eenige tegenkanting als lid van het Lagerhuis voor het distrikt Tamworth verkozen, in plaats van zijnen onlangs overleden vader.

— De gebouwen voor de tentoonstelling van 1851, op te rigten ingevolge het plan van den heer *Paxton*, zullen 100 voet hoog zijn; de kosten worden geraamd op £ 85,500; het werk zal nog dit jaar ten einde loopen en de bouwmaterialen zullen het eigendom van de aannemers blijven.

— De *Times* hekelt op een niet zeer kieschen toon het besluit van het Huis der Gemeenten, betrekkelijk de toelaag aan den hertog *van Cambridge*, neef der Koningin, en is het eens met den heer *Hume*, vreezende voor de aanspraken der kinderen in de toekomst, wanneer zij af te meten zijn naar die der neven. — Het blad noemt eene reeks van bezuinigingen, en de gevolgen daarvan voor een groot gedeelte van het algemeen, die slecht te rijmen zijn met de mildheid van gisteren avond.

— Hetzelfde blad vermeldt het reeds vroeger uitgelekte plan, om buitenlandsche gezantschappen op eene minder kostbare schaal in te rigten en £ 5000 (*f* 60.000) als het maximum der bezoldiging te stellen.

— Uit China wordt gemeld, dat het Portug. gouvernement 3000 man troepen, benevens eene aanzienlijke zeemagt had uitgezonden, om voldoening te erlangen voor den moord van den gouverneur van Macao. Men voegde er bij, dat Portugal Goa verpand had aan de O. I. compagnie voor £ 150,000 tot goedmaking der oorlogskosten. Een Portugeesch fregat van 44 stukken is te Singapore aangekomen.

— Uit Hong-Kong wordt gemeld, dat Z. Exc. mr. *Bouham* zich den 12den mei van daar naar Singhai had begeven, ten einde door tusschenkomst der Chinesche autoriteiten aldaar, de indiening aan den Keizer te verkrijgen, van een dringend adres tot het aanwijzen van meerdere havens in welke de Europeanen zich zouden mogen vestigen. Men verwachtte echter weinig goeds van dezen stap. — Volgens de geruchten zou er te Canton een kwaadaardige typhus heerschen, maar zouden de faktorijen tot dus verre daarvan verschoond zijn gebleven.

FRANKRIJK.

Parijs, 20 *juli*. Nadat in de zitting der wetgevende vergadering van heden, verschillende wetsontwerpen van locaal belang waren aangenomen, was aan de orde de derde beraadslaging over het wetsontwerp strekkende om het gebruik te bepalen van een crediet groot 5,000,000 francs, toegestaan voor de landbouwende koloniën in Algerie, hetwelk na eene korte discussie en na het verwerpen van een daarop voorgesteld amendement, werd aangenomen.

Nu vervolgde de vergadering hare discussiën over het budget van uitgaven, dienst 1851. De beraadslagingen liepen over het budget voor het openbaar onderwijs, waarvan de 14 eerste hoofdstukken, enkele eenigzins gewijzigd, andere zoo als zij zijn voorgesteld, werden aangenomen. Het vervolg der discussiën is tot de volgende zitting uitgesteld.

— Heden morgen is in den *Moniteur* de wet op de borgstelling en het zegel der dagbladen, verschenen.

De geruchten, die geloopen hadden over het door den President der republiek genomen besluit om haar niet te bekrachtigen, blijken dus volstrekt ongegrond geweest te zijn.

— De gewezen minister *Teste*, die in het laatste gedeelte der regering van *Lodewijk Philips* veroordeeld is, om dat hij zich had laten omkoopen, heeft, naar men zegt, aan den President der republiek verzocht om kwijtschelding van dat gedeelte der boete dat hij nog aanzuiveren moet, en dat omstreeks 50,000 francs bedraagt. De President heeft het verzoek naar den raad van state verzonden, die tot de afwijzing geconcludeerd heeft.

— De regering heeft dezer dagen twee belangrijke besluiten genomen in een kabinetsraad; het een bestaat in de weigering om aan het verzoek der Romeinsche regering tot uitlevering van *Cernuschi* te voldoen, het andere bestaat in het zenden van bevelen aan de prefecten der departementen, om strenge maatregelen te nemen, ten einde alle pogingen tot wanorde gedurende de prorogatie te verhinderen. Zij moeten geenerlei toestemming geven tot het houden van feestmalen of staatkundige vereenigingen.

— De President der republiek heeft aan twintig onderwijzers eene geldsom geschonken, om twee hectaren bouwland aan te koopen, welke door de kinderen van hunne school kunnen bebouwd worden.

— Voor eenige dagen is eene geheimzinnige zaak, welke 20 jaren geleden plaats had en eene achtenswaardige familie in rouw dompelde, eindelijk door een toeval opgehelderd.

Voor 20 jaren namelijk, was het kasteel van C., in de omstreken van Parijs, het tooneel van een vrolijk en heuglijk feest, daar het huwelijk van mejufvrouw C. met de markies R. gevierd werd. Tegen den middag kwam het talrijke vrolijke gezelschap op het denkbeeld, om schuilhoekje te spelen en dit onschuldige spel had de droevigste ontknooping, want toen eindelijk het gezelschap in de groote zaal was teruggekeerd, waren alle weder gevonden, behalve de bruid, die zich zoo goed verscholen had, dat niemand haar had kunnen vinden. Zoo als men denken kan, gaf dit aanleiding tot eene groote opschudding. Het geheele kasteel werd doorzocht, in alle schuilhoeken, maar nergens vond men de bruid. Eindelijk kwam men op de gedachte, dat het meisje met geweld geschaakt was. Naar alle kanten zond men boden uit, maar te vergeefs. Men vernam niets van haar. De in droefheid gedompelde familie wilde het kasteel niet langer bewonen, liet het aan de zorg van een oud bediende over, zoodat het bijna geheel verviel. Eerst voor weinige dagen kwam het door erfenis aan zekeren heer *L.*, die er eenige noodzakelijke herstellingen aan liet doen. Op de bovenste verdieping vonden eenige werklieden eene oude kist, die zij uit nieuwsgierigheid openden, en zie, zij vonden er een geraamte in met eenige overblijfselen van vrouwenkleederen en kostbaarheden. Het waren de laatste overblijfselen van mej. *C.*, die voor twintig jaren deze kist voor hare schuilplaats had gekozen, maar waarvan het deksel was toegeslagen. De ongelukkige had zich zelve in het graf gelegd.

— Den 31sten juli zijn de heer *de Lamartine* en zijne echtgenoot te Konstantinopel aangekomen. In den loop der week zal hij, na aan den Sultan en den groot-visier bezoeken te hebben gebragt, naar Smyrna vertrekken en over 14 dagen naar Frankrijk terug keeren.

— De Indiaan *Hah-ge-ga-gah-Bouh*, door den stam der Obyewas, in Amerika, benoemd om dien bij het vredes-congres te Frankfort te vertegenwoordigen, is van Londen te Parijs aangekomen. Hij is, naar men zegt, een man van wezentlijke verdiensten en spreekt het Frausch zeer zuiver.

— Zie hier de lijst van 20 personen welke men verzekert, dat door de gematigde partij gekozen zal len worden om deel uit te maken van het committé, dat, volgens de bepalingen der constitutie, tijdens de prorogatie te Parijs vergaderd zal blijven: *Changarnier*, *Beugnot*, *Garnon*, *O. Barrot*, *Chambolle*, *Callet*, *Dolivier*, *de Crouzeilhes*, generaal *Lauriston*, *Nettement*, *Molé*, *J. de Lasteyrie*, *St. Beuve*, *Monet*, *Dupont-Delporte*, *Fremy*, *Berryer*, generaal *de St. Priëst*, *Regnault de St. Jean d'Angely* en *Casabianca*.

Binnenlandsche Berigten.

's Gravenhage, *22 juli.* Uit het verslag der commissie van rapporteurs van de Eerste Kamer, over het wets-ontwerp tot regeling der kosten van het regentschap, blijkt, dat op dit wets-ontwerp geene bedenkingen zijn gemaakt. Alleen viel in eene afdeeling de aanmerking, dat het welligt wenschelijk ware geweest de som voor de kosten van het regentschap eenigzins hooger te bepalen.

's Gravenhage, *22 juli.* Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 21sten dezer, no. 52, goedgevonden:

te benoemen: tot officieren van gezondheid der 3de klasse, de bezoldigde kweekelingen bij 's rijks kweekschool voor militaire geneeskundigen,

J. M Engelhart, *W. F. Hanjoel*, *A. L. van Tienen*, *L. J. Dumont*, *J. J. de Lepelaar* en *B. C. L. A. de Ruiter.*

Rotterdam, *22 juli.* Naar men verneemt heeft de groote kerkeraad der Nederlandsche Israëlitische hoofd synagoge alhier, aan den minister van Justitie, voorloopig belast met het beheer der zaken voor de hervormde kerk, enz., in antwoord op des ministers schrijven, nopens eene nieuwe kerkelijke organisatie, de vrijheid genomen aan den minister de vraag te rigten, of het door de 25 benoemde leden daar te stellen reglement zal zijn verbindend voor de verschillende gemeenten, of slechts als een ontwerp, van de nadere goedkeuring dezer gemeente afhankelijk zal worden beschouwd. (*N. R. C.*)

Arnhem, *23 juli.* Ofschoon wij reeds in een onzer vorige nos. melding hebben gemaakt van het vonnis door de Arrondissements Regtbank alhier, in eene belangrijke jagt-quaestie gewezen, meenen wij toch velen onzer lezers geene ondienst te doen met de mededeeling van dat vonnis in zijn geheel.

Arnhem, *23 juli.* In de *Kölnische Zeitung* leest men de volgende »Jongste berigten omtrent de gouddelving in Californie, medegedeeld door Prof. NÖGGERATH."

Ik ben in het bezit van eene menigte schriftelijke en gedrukte berigten uit Californie, hoofdzakelijk over de gouddelving, die tot den 15den mei loopen en welke ik verschuldigd ben aan de goedheid van den heer *C. H. van Zutphen*, te Keulen. Om de vele bijzonderheden kunnen zij niet in hun geheel worden medegedeeld, doch gaarne geef ik in breede trekken het een en ander, hetwelk over den rijkdom aan goud van Californie daarin voorkomt. Reeds schijnt het papier, waarop het blad dat te San-Francisco in het licht verschijnt, gedrukt wordt, eene toespeling te zijn op het goud, daar het eene gele kleur heeft (het is papier van de aloe of van boombast) terwijl het hoofdzakelijk over goud handelt. Deszelfs kolommen zijn, bijna zoude men zeggen, tot vervelens toe opgevuld met berigten omtrent het edele metaal. In honderd artikelen vindt men den rijkdom aan goud van de verschillendste streken van het goudland, bevestigd; het is eene zeldzaamheid als men leest dat in deze of gene kleine streek, de opbrengt gering is geweest of dat zij bijna is uitgeput. Daarentegen leveren berigten, als de volgende, die slechts als voorbeelden uit velen kunnen gelden, de duidelijkste bewijzen op, dat de zoogenaamde mijnen zeer veel bevatten en opleveren.

In het zuidelijk mijn-district, aan de Mocelumnerivier werd, door drie personen, in twee dagen, voor eene waarde van 4000 dollars aan goud opgedolven. Over het algemeen verkrijgt men in die streek vele groote klompen goud. Iedere arbeider verzamelt bijna dagelijks een once. Bij St. Antonie heeft men eene nieuwe goudstreek ontdekt; aldaar verkrijgt thans elk arbeider twee oncen per dag. Het gebied tusschen de Stanislaus rivier en de Tevalumne-rivier levert insgelijks veel op. Van Middle Forh wordt gemeld, dat ook aldaar veel gevonden wordt; vijf menschen hebben alleen van des morgens vroeg tot elf uur vijf pond bijeen gebragt. Vele groote stukken worden hier gevonden, de kleinste zijn ter grootte van groven hagel. Hier is de kwarts die met het goud voorkomt, zoo doorschijnend, dat men er eene courant door lezen kan; het is dus bergkrijstal. Het goud komt voornamelijk voor op eene diepte van vier tot zeven voet; ten minste is de grootste hoeveelheid op die diepte gevonden. Van het dorp Auburn Dry Diggings zegt men dat het zeer rijk aan goud is. Zes personen verkregen op eenen voormiddag voor eene waarde van 600 dollars. Gemiddeld zoude een arbeider aldaar voor 100 dollars per week opdelven. Een aantal arbeiders vond in het dorp zelf, in éénen voormiddag voor 1000 dollars. Het goud komt op dit punt doorgaans in zware stukken voor. In het algemeen luiden de berigten uit de zuidelijke mijndistricten veel gunstiger dan die uit de noordelijke. Meermalen wordt er gesproken van gevondene stukken die 10, 25 zelfs 90 pond wegen. Deze kunnen echter niet alleen uit goud bestaan, maar uit goud en kwarts, dat gedeeltelijk reeds is afgeleiden uit de waarde die voor de verschillende stukken wordt opgegeven. Het luidt waarlijk vreemd en is op zich zelf ongeloofelijk, als men in hetzelfde blad op onderscheidene plaatsen leest: »In deze streek is meer goud gevonden, dan in alle andere goud-districten van Californie te zamen." De afzonderlijke ligging der goud-districten en het gemis van een overzigt der productie van elk op zich zelf en van het geheele land, kunnen alleen dergelijke algemeene uitdrukkingen verklaren, zonder dat men daarom juist overal Noord-Amerikaansche overdrijving behoeft te veronderstellen. Die berigten mogen daarvan al niet geheel vrij zijn, desniettemin blijft de rijkdom en opbrengst aan goud in Californie zeer groot. De vele overeenstemmende berigten zijn daarvoor genoegzame waarborgen.

De water-afdammingen aan de goudvoerende stroomen worden insgelijks veelvuldig besproken. Om de snelheid der uitvoering en de zekerheid, wordt het zoogenaamde Fransche stelsel, het bouwen der dammen met zakken, die met aarde gevuld zijn, zeer geroemd.

Het getal inwoners van nieuw-, opper- of Noord-Californie, het eigenlijk goudland, wordt thans opgegeven op 120,000. De dagbladen behelzen insgelijks veel over den staatkundigen toestand van het land; de grondgebieds-verdeelingen voor de administratie en de regtspleging zijn vastgesteld. Nieuwe vaste woonplaatsen, steden, dorpen, afzonderlijke huizen, worden overal in de goud-districten gesticht; de bladen vermelden vele nieuwe namen. Men heeft het plan opgevat eenen spoorweg aan te leggen naar de Sacramento-rivier, met vertakkingen naar de zuidelijke en noordelijke mijnen. In Sacramento verzamelen de vrijmetselaars gelden voor een hospitaal. Nog nimmer zoude te San Francisco, zoo lang die stad bestaat, iemand bankroet zijn gegaan.

Omtrent de noordelijkst gelegene goudstreek, de nieuwste ontdekking bij de Trinidad-Bay, worden zeer gunstige berigten medegedeeld. Trinidad-Bay ligt op 41° 10′ breedte, heeft eene goede haven de gedurende negen maanden tegen de, daar te lande heerschende winden beschut is; zij houdt 7 of 8 vademen water en heeft eenen goeden ankergrond. Aan den noordelijken oever der baai ligt een hoog terrein, dat zeer geschikt is om aldaar eene stad te bouwen. Het is reeds opgemeten en in regelmatige afdeelingen afgebakend. De ondernemende maatschappijen *Parker Hawks*, *van Wijck*, *Crown* en *Stayles* hebben dit bewerkt. In den omtrek groeit voortreffelijk scheeps- en ander timmerhout. Met uitzondering van San Francisco en San Diego, zoude er aan deze kust geene schoonere, hoewel kleine, baai gevonden worden. De regering heeft het voornemen kleine noodzakelijke verbeteringen daaraan te doen bewerkstelligen. Tegen het noorden en zuiden is de baai beschut door het aldaar gelegen hoogland, terwijl dit tevens geschikt is tot het bouwen van vuurtorens en den aanleg van batterijen. Op eenen afstand van 20 Engelsche mijlen van de baai, hebben Franschen rijke goud-aderen gevonden en aanzienlijke hoeveelheden goud van daar mede gebragt.

OOSTINDISCHE-KOLONIËN.

Batavia, *25 mei.* Aan de per overlandpost ontvangen Oost-Indische berigten worden nog de volgende bijzonderheden ontleend:

De inkomende en uitgaande regten op Java en Madura hebben gedurende de vier eerste maanden dezes jaars zuiver opgebragt *f* 1,434,338.87½, zijnde *f* 284,600.29½ meer dan in 1848 en *f* 165,447.85 minder dan in 1849, gedurende hetzelfde tijdsverloop, verkregen is.

Op 17 april 1850 is te Padang in publieke veiling gebragt eene hoeveelheid van 7000 pikols Sumatra koffij, welke heeft opgebragt eene som van *f* 191,390.67.

Latere berigten nopens de in de residentie Cheribon uitgebroken ziekte vermelden, dat zij bestaat in heete koortsen en van minder gewigt is dan men zich aanvankelijk had voorgesteld. Van de 138 aangetaste personen waren bereids 117 hersteld, 15 nog onder behandeling en 6 overleden.

In het Rembangsche hoopte men weldra va de heerschende ziekte bevrijd te zullen zijn, aangezien de voornaamste oorzaken: gebrek aan behoorlijk voedsel en ongunstige weersgesteldheid, niet meer bestonden.

In Madioen hadden zich op nieuw koortsen vertoond. De sterfte was echter gering en het mogelijke werd daar even als elders gedaan om geneeskundige hulp te verleenen. Het ontstaan der ziekte wordt aan ongestadig weêr toegeschreven. Men hoopte mitsdien dat, wanneer de Oost-moesson zich meer zou gezet hebben, de ongesteldheden van zelf verminderen zouden.

Door de inhechtenisneming van den Pateh van Serang wordt de rust in Bantam geacht te zijn hersteld. Door de gevangene oproerlingen worden die Pateh en zijne aanverwanten aangewezen als de aanleggers van den opstand.

Nog twee hoofden der muitelingen zijn onschadelijk gemaakt, te weten: de Loerah Nassied en de Panghoeloe Dampoel, zijnde de eerste, onder voorwaarde van levensbehoud, in onderwerping gekomen, terwijl de andere, gewapend met lans en gollok, op zijne vervolgers instormende, op de plaats is neergeschoten.

In de nabijheid der reede van Batavia worden bij voortduring zeerooverijen gepleegd, waarop door Zr. Majesteits schroef-stoom-schoener *Samarang* jagt is gemaakt, zonder dezelve te hebben kunnen ontdekken.

Met den heer *C. Etty*, *Sr.*, te Probolingo, is bij wijze van proef en tot wederopzeggens toe een contract gesloten, volgens hetwelk het hem toebehoorende stoomschip *Lagen Lamongan* eens in de maand, telkens na aankomst van de overlandpost uit Europa en Sourabaya, van die plaats naar Makassar zal vertrekken, tot overbrenging van brieven, paketten, ligte goederen en passagiers; van waar het vaartuig op denzelfden voet, na vier dagen oponthoud, naar Sourabaya terugkeert.

Het grootste gedeelte van de expeditionnaire troepen is van Palembang vertrokken. Geene meldenswaardige berigten zijn van daar overigens ontvangen.

De muiteling *Amier*, op Banka, was nog niet in handen gevallen. Zijne bende had in eene ontmoeting met den barissan van den Djoksa het onderspit gedolven, en was op de vlugt gedreven. Eene compagnie infanterie was van Palembang op Banka aangekomen, en met Zr. Ms. stoomschip *Borneo* naar het punt gevoerd, waar *Amier* zich genesteld heeft. De aankomst dier troepen aldaar en het verschijnen op die plaats van het stoomschip *Borneo*, zou reeds eenen diepen en heilzamen indruk hebben verwekt onder de bevolking, welke de bevelen van *Amier* slechts schijnt op te volgen, uit vrees voor zijne wraakzucht.

Volgens berigten van het gouvernement van Celebes en onderhoorigheden is te Maros eene nieuwe laag steenkolen van zeer goede hoedanigheid ontdekt en was den 20sten maart 1850 overleden *Sitie-a-Jesa Kraeng Bonto Motoegie*, leen-vorstin van Tello. Als haar opvolger is door de gezamentlijke rijks grooten gekozen en in het gouvernementshuis te Makassar geïnstalleerd en beëedigd *La Makka Daeng Parveni*, zoon van *J. Denkang Kraeng Lakion* en van wijlen den Toemilalang van Goa, *Paharoen.*

Omtrent de Bonische aangelegenheden had zich het gerucht bevestigd, dat *Aroe Temoeroeng*, vassal van Boni, zich op genade had overgegeven aan den Koning. Daar de Toemilalang in hem zijn grootsten steun vond, is hij in de noodzakelijkheid gebragt met de zijnen het Bonische grondgebid te ontruimen en voorloopig de wijk te nemen naar Sidenring.

De beruchte priester *Kiai Modjo*, die in den oorlog op Java eene voorname rol heeft gespeeld en later naar Menado was verwijderd, is op den 21sten december 1849, na eene langdurige ziekte, aldaar overleden.

Van Amboina is het treurig berigt ontvangen dat, na eene sterke aardbeving, eene hevige epidemie aldaar is uitgebroken, aan de gevolgen waarvan de gouverneur *J. B. Cleerens*, de adsistent-resident, tevens secretaris *A. H. Rijkschroeff*, benevens een 25tal der meest notabele ingezetenen overleden zijn.

Het bestuur over de Moluksche eilanden was voorloopig opgevat door eenen raad van bestuur, gepresideerd door den waarnemenden president van de weeskamer *N. M. G. Renoult*, spoedig zoude daarin worden voorzien.

De gevreesde moeijelijkheden in de opvolging van wijlen den vorst van Klonkong *Dewa Agong Poetra* hebben zich niet verwezenlijkt. De *Dewa Agong Gedee* zal den overleden vorst opvolgen als Soesoehoenan van Balie en Lombok, terwijl zijne mededingster afstand zou hebben gedaan van hare aanspraken op het oppergezag.

De gezanten van den nieuwen vorst zouden weldra naar Batavia vertrekken om het overlijden van zijnen voorganger aan het gouvernement kenbaar te maken.

Overigens zijn de orde en rust op Java en de buitenbezittingen ongestoord gebleven. (*St. C.*)

EERSTE KAMER.

STATEN-GENERAAL.

Zitting van dingsdag 22 juli.

In deze zitting heeft de interpellatie plaats gehad van den heer *Lightenvelt*, betrekkelijk de uitvoering van het 2de der additionnele artikelen van de grondwet, met opzigt tot de leden der in 1848 ontbonden Eerste Kamer der Staten Generaal. De minister van Binnenlandsche Zaken heeft geantwoord, dat de vraag der toepasselijkheid van genoemd artikel op de bedoelde leden der Eerste Kamer reeds voor geruimen tijd een onderwerp van overweging bij de regering had uitgemaakt, en dat ten gevolge van die overweging eene voordragt van wet ontworpen was, die thans bij den Raad van State aanhangig is. Daarna heeft de commissie voor de verzoekschriften over eenige adressen rapport uitgebragt. Door de commissie van rapporteurs voor het wets-ontwerp tot regeling der kosten van het regentschap, en voor dat tot het verleenen van tijdelijken onderstand aan werklieden van het maritiem etablissement te Rotterdam, is omtrent die wets-ontwerpen verslag uitgebragt. De beraadslaging daarover is bepaald op donderdag aanstaande.

Regtswezen.

In de zaak van het Openbaar Ministerie, ambtshalve, klager,

tegen

1) MATTHIAS BERNARDUS TERWINDT, volgens zijne opgave 27 jaren oud, en 2) HERMANUS RICHARDUS PETERS, volgens zijne opgave, 27 jaren oud, beiden zonder beroep, geboren en wonende te Pannerden.

Aangeklaagd van overtreding der jagtwet en gewelddadigheden jegens eenen jagt-opziener.

De Arrondissements-Regtbank te Arnhem, regt sprekende in correctionele zaken.

Gezien het exploit van dagvaarding op den 11den mei, jl. aan de beklaagden beteekend.

Gezien het relaas, den 21sten december jl. door HENDRIK DE BRUIN, opziener der jagt te Lobith, aan de beklaagden beteekend.

Gehoord de mondelinge en beëedigde verklaring van de getuigen, zoo door het Openbaar Ministerie tot bezwaar gedagvaard, als door de beklaagden ter hunner verontschuldiging voorgebragt.

Mede gehoord de conclusie van het Openbaar Ministerie, ten deze vertegenwoordigd door den heer mr. VAN TRICHT, plaatsvervangend regter, waarnemend officier van justitie bij de regtbank, door hetzelve voorgelezen en daarna in geschrift overgelegd, daartoe strekkende; »dat de regtbank met toepassing van art. 18 no. 4 en no. 9 der wet op de jagt van 1814, (*Staatsblad* no. 79) en artikel 230 Wetboek van Strafregt, de beklaagden zal veroordeelen tot eene gevangenis van een tot zes maanden en beide tot twee geldboeten, elk van twintig gulden, tevens met solidaire veroordeeling van de beide beklaagden in de kosten van het regtsgeding, deze kosten zoo wel als de opgelegde boeten des noods bij lijfsdwang te verhalen."

Eindelijk gehoord de beklaagden in hunne antwoorden en middelen van verdediging zoo door hen zelve als voor hen door hunnen verdediger, mr. EVERTS voorgedragen;

Alle de vormen bij de wet voorgeschreven, in acht genomen zijnde.

Overwegende dat de eerste getuige, in overeenstemming met en door denzelven op zijnen gedanen ambts-eed opgemaakt relaas, onder eede heeft verklaard, dat hij op den 21sten december 1849 de beide beklaagden in de voor de jagt afgepaalde weide van den heer VAN NISPEN jagende heeft gevonden elk met een geweer en een' hond en vergezeld van achttien mannen, die aan weerszijden van de beide jagers, op eenigen afstand van elkander in eene lijn geschaard met dezelve voortgingen; dat aan die afpaling en vele palen, die er onlangs waren, ontbraken, doch dat beklaagden wel met die jagt bekend waren; dat de beklaagden hem op zijne vraag naar een bewijs van vergunning om in die jagt te jagen, antwoordden dat er geen palen stonden; dat zij ook geweigerd hebben hunne jagtgereedschappen te taxeren en de eerstbeklaagde hem op zijne vraag naar die taxatie heeft gedreigd, de beenen kort te zullen schieten en hem een' stoot op de schouders heeft gegeven.

Overwegende, dat de vier getuigen van de zijde van beklaagden bijgebragt, eenparig hebben verklaard, dat zij met andere personen en beide beklaagden, die jagende waren, op gezegden dag hebben vergezeld en zulks ook door de jagt van den heer VAN NISPEN; dat zij echter door gezegde jagt beklaagden slechts zijn gevolgd, zonder, zoo als elders op eene rij met dezelve voort te gaan, en dat de eerste beklaagde den eersten getuige niet heeft bedreigd noch gestooten.

Overwegende, dat de beide beklaagden op hebben gegeven niet in de jagt van den heer VAN NISPEN te hebben gejaagd, doch dezelve slechts te zijn doorgegaan, echter de eerste beklaagde het geweer op den schouder dragende, terwijl de tweede in die jagt een konijn heeft geschoten; dat de eerste beklaagde de door den eersten getuige beweerde bedreigingen tegen denzelven niet heeft geuit en denzelven niet heeft gestooten, en dat de tweede beklaagde met de jagt van den heer VAN NISPEN onbekend was.

Overwegende, dat tegen de verklaringen der vier laatstgenoemde getuigen aan de door eersten getuige opgegevene bedreiging en stooten niet als overtuigend en wettig bewezen kunnen worden aangemerkt.

Overwegende, dat het wettig en overtuigend is bewezen, dat de beide beklaagden op gezegden dag in de jagt van den heer VAN NISPEN, waar enkele palen ontbraken, hebben gejaagd met geweer en hond en vergezeld van achttien menschen.

Overwegende dat aan hen die de reserve van hunne jagt willen genieten, de verpligting wel wordt opgelegd hunne palen en borden behoorlijk te onderhouden, doch dat het toevallig ontbreken van eenige palen aan andere geene vrijheid geeft in die gereserveerde jagt te jagen, en dat de door tweeden beklaagden beweerde onbekendheid met die jagt wordt tegengesproken, zoo wel door de verklaring van eersten getuige als door de opgaven der vier andere getuigen, dat zij door die jagt op eene andere wijze dan elders zouden hebben gegaan, zoodat dit jagen regtskundig behoort te worden gerangschikt onder eene overtreding van art. 18 no. 4 Wet van 11 juni 1814 no. 79.

Overwegende, dat het jagen met menschen, die het wild enkel opjagen, zonder hetzelve naar eene afgezette plaats of in netten te drijven en zonder dus eene wild vernielende wijze van jagen uit te oefenen geene klopjagt daarstelt en dat ook overigens van geene klopjagt is gebleken.

Na te hebben beraadslaagd overeenkomstig art. 206 van het Wetboek van Strafvordering.

Regtdoende in naam des Konings; Beslist: Dat het niet regtskundig en overtuigend is gebleken, dat de beide beklaagden op den 21sten december 1849 eene klopjagt hebben gehouden, noch dat de eerste beklaagde den jagtopziener DE BRUIN dien dag eenige bedreiging heeft toegevoegd of gestooten.

Dat het door wettige bewijsmiddelen is gebleken, dat de beide beklaagden dien dag in de afgepaalde jagt van den heer VAN NISPEN zonder vergunning daartoe met geweer en honden, vergezeld van achttien menschen hebben gejaagd.

Dat zulks daarstelt overtreding van artikel 18 no. 4, van de wet van 11 juli 1814 (no. 79) strafbaar gesteld bij artikel 7 en artikel 14 van dezelfde wet.

Gezien art. 234 en 210, Wetboek van Strafvordering,

Spreekt de beide beklaagden vrij *van het houden van klopjagt*, den eersten beklaagden van het bedreigen en stooten van den jagt-opziener DE BRUIN aan beklaagden ten laste gelegd.

Gezien art. 18 no. 4 en art. 14 der wet van 11 juli (no. 79) luidende: art. 18. Het is verboden . . no. 4 om in afgepaalde jagten van particulieren te jagen, zonder permissie van den eigenaar. Art. 14. Alle overtredingen waarop geene bijzondere boete is gesteld, zullen gestraft worden met eene boete van twintig gulden, onverminderd de verbeuring bij art. 7 hierboven bepaald.

Veroordeelt elk van de beide beklaagden tot eene geldboete van twintig gulden;

Verklaart het jagttuig en de honden verbeurd en veroordeelt de beide beklaagden solidair in de kosten der procedure ten behoeve van den staat, boeten en kosten des noods bij lijfsdwang op de beklaagden te verhalen, de kosten gelikwideerd tot de som van zes gulden ach- en zeventig centen.

Aldus uitgesproken ter openbare teregtzitting van de regtbank voornoemd, heden den 28sten mei 1800 vijftig, in tegenwoordigheid van de heeren mrs. NAHUYS, presd. regter, EVEKINK BUSGERS, regter en BÖTHLINGK, plaatsverv. regter, en gewezen bij de heeren mrs. NAHUYS, presid. regter, VAN ECK en EVEKINK BUSGERS, regters, welke over de zaak hebben gezeten en dit vonnis met den griffier hebben geteekend; zijnde de regter mr. VAN ECK verhinderd geworden bij de uitspraak tegenwoordig te zijn. Voorts uitgesproken in tegenwoordigheid van het Openbaar Ministerie en buiten tegenwoordigheid van de beklaagden, die niet weder zijn verschenen.

Mengelwerk.

Badplaatsen.

VI. WIESBADEN.

Wiesbaden, de grootste, prachtigste en na Baden-Baden meest bezochte der Duitsche badplaatsen, en thans de residentie des hertogs van Nassau, bevat omstreeks 12000 inwoners. Het is bekoorlijk gelegen aan de zuidelijke glooijing van het Taunusgebergte, een kwartier spoorwegs van Mainz, en een uur spoorwegs van Frankfort verwijderd. Het nieuwe paleis, het ministerie, het nieuwe schoolgebouw, de kazerne der infanterie en die der artillerie, de munt, de katholieke kerk, de schouwburg en het *Schlösschen* in de *Wilhelmstrasse* zijn de opmerkelijkste gebouwen. In het laatstgemelde bevindt zich de bibliotheek, die 60.000 deelen bedraagt en voor elken vreemdeling toegankelijk is, alsmede een museum van oudheden. Van het oude slot zijn slechts overblijfselen aanwezig; de zoogenaamde muur der Heidenen, bij het kerkhof, is het overblijfsel van een door DRUSUS gebouwd kasteel. Overigens wordt Wiesbaden ieder jaar fraaijer, en wat de badplaats aangaat, zoo bestaat er in Duitschland geene tweede, die, evenzeer door de natuur begunstigd, zooveel voortreffelijke inrigtingen bezit en zoo velerlei vereenigt als deze. De beide laatste jaren uitgezonderd, telde men er jaarlijks 10 à 12 duizend badenden en 8 à 10 duizend doorreizenden.

Tot de badgebouwen behoort in de eerste plaats het met fraaije tuinen en wandeldreven omringde smaakvol gebouwde *Kurhaus*; het staat in verband met den *Herrengarten*, de pavillons eindigen in colonnades voor de zaal. In het hoofdgebouw bevindt zich de groote danszaal met 28 groote Corinthische zuilen van inlandsch marmer en prachtig beeldhouwwerk, eet- en speelzalen en leeskabinet.

De badhuizen zijn 24 in getal, ongerekend het gasthuisbad en het openbare burgerbad. De voornaamste badhuizen en tevens logementen zijn *Les Quatre Saisons* (*Vier Jahreszeiten*), *L'Hotel d'Angleterre*, *der. Adler* (waar de post is) de *Schützenhof* enz. Een goed logement, met goede en goedkoope table d'hôte, is het Hof van Holland. In het hotel *Tais* huurt men, langeren tijd willende vertoeven, gemeubileerde kamers; gelijk overigens in de meeste particuliere huizen. De kamers en appartementen zijn te Wiesbaden duur. Men bekomt bezwaarlijk eene goede kamer beneden de 2 gulden per dag. De beste *tables d'hôtes* vindt men in *Les Quatre Saisons*, den *Adler* en de *Kurzaal*; er zijn tafels ten 1 en ten 4 ure; de eerste kosten een gulden, de tweede een thaler, onnoodig te zeggen, dat de laatstgenoemde veel keuriger zijn; zij worden echter grootendeels slechts door Engelschen, Russen en Franschen bezocht; schier alle Duitschers eten ten één ure. In het *Kurhaus* is overigens eene goede restauratie, waar men ten allen tijde *à la carte* kan eten.

Wiesbaden bezit 14 warme en 2 koude minerale bronnen, meest tot baden gebezigd, die reeds vóór 2000 jaren bij de Romeinen bekend waren, en als warm, zeezoutzure alcalien-bevattend water, de meeste overeenkomst hebben met dat van Töplitz, doch zich door een bijzonder groot gehalte aan keukenzout onderscheiden. De gezamenlijke warme bronnen leveren in een uur 8400 tot 8500 vierkante voeten water, ter warmte van 117 tot 151 graden *Fahrenheit*.

Tegen jicht, rheumatismus, huidziekten, beroerte, verlamming, stijfheid der ledematen, enz., is derzelver werking voortreffelijk. Men hoede zich echter voor zeer warme baden. Wie bijzonder volbloedig of aan congestiën naar borst en hoofd onderhevig is, mag in 't geheel niet of slechts met de uiterste omzigtigheid baden. Vooral wat de wateren van Wiesbaden betreft, herinnere men zich, wat in deze artikelen reeds meermalen gezegd is omtrent de noodwendigheid van geneeskundigen raad. Als een zeer goed en gemoedelijk arts, wordt te Wiesbaden doctor FRITZE geroemd.

In sommige gevallen wordt het water ook gedronken; wijders als *douche* en dampbaden aangewend. De prijs van een gewoon bad bedraagt gemeenlijk 30 kreutzers. De ingezetenen gebruiken het water tot broodbakken, en drenken er bij kouder jaargetijde het vee mede, ten gevolge waarvan de koeijen, naar men zegt, veel en vette melk geven. De molens, die door dat water worden gedreven, gaan in den koudsten winter ongestoord voort.

Bij het gebruik der baden is een vrij streng dieet en gewoonlijk onthouding noodwendig. Daar een en ander echter zeer verschilt naar mate de verschillende constitutiën, zal iedereen wél doen door zich dienaangaande door zijnen geneesheer te doen voorlichten.

Muzijk hoort men te Wiesbaden schier den ganschen dag en allerwege aan de publieke tafels; des avonds is er steeds muzijk voor of in de Kürsaal. Bals en concerten hebben er veelvuldig plaats; het theater pleegt er redelijk te wezen. Aan de banken wordt weder gespeeld, ofschoon gemeenlijk slechts voor gering zilvergeld. Het vroeger bestaand verbod der bank aan de ingezetenen van Wiesbaden en de Nassausche staatsbeambten, schijnt niet streng te worden gehandhaafd.

Aan taksen zijn hier de badgasten niet onderhevig. Naar passen wordt te Wiesbaden evenmin als aan de overige Nassausche badplaatsen gevraagd. Allerlei geld is er gangbaar; de Hollandsche tiengulden stukken worden er zonder verlies aangenomen. In het zeer goed ingerigte en rijke leeskabinet vindt men ook Hollandsche bladen.

De voornaamste Frankforter magazijnen hebben, gedurende het saizoen, winkels te Wiesbaden, zoodat men er alles kan bekomen, hoewel tot eenigzins hoogere prijzen dan te Frankfort of Maintz. Huurrijtuigen zijn in menigte voorhanden. Schoone wandelingen vindt men om de Kursaal, alsmede aan den vijver achter de Kursaal, waar twee gondels tot watertogtjes uitnoodigen. Het Nero-dal, de Nero's-berg, de Beerendans, het bosch van Pase behooren tot de naburige uitstapjes; verder ligt de *Walkmühle* met eene danszaal die des zondags druk bezocht wordt: de Greisberg, een landgoed met danszaal, waar men gewoonlijk gezelschap aantreft. Wat meer verwijderde toertjes zijn: de Wilritzmühle, Kloster Klarenthal, met de daarbij behoorende fasanerie, waar men oude grafheuvels, urnen, enz. vindt, de fraaije ruime Sonnenberg; de Platte, met zijn vermaard Jagtslot en hertenkamp, waar men, op de voeding-uren, de herten van allerwege op hoorn-appel ziet aankomen; Mosbach, in ridderstijl opgebouwd, met deszelfs fasanerie; en eindelijk Biberich, welks slot zich door zijne zaal met marmerzuilen en schoone kariatiden onderscheidt en waarvan de prachtige tuinen elks bezoek verdienen.

Ingezonden Stukken.

Aan de Redactie der Arnhemsche Courant.

Amerongen, 19 juli 1850.

Mijne heeren!

In uw geacht en veel gelezen dagblad komt voor een artikel, dragende de onderteekening van den burgemeester van Leersum, waarin eene gebeurtenis, waarin ik betrokken ben, verdraaid wordt voorgesteld.

Ik verzoek beleefdelijk en durf ook van uwe loyauteit verwachten, dat aan het antwoord daarop, in *de Nederlander* van heden geplaatst en hetwelk hiernevens gaat, de eer zal te beurt vallen van spoedig in de kolommen van uw dagblad te worden opgenomen.

Met hoogachting heb ik de eer mij te noemen,

UEd. Dv. Dienaar,

J. W. A. IMMINK.

— (Wij achten ons verpligt aan het volgende door den schrijver onderteekende artikel hetwelk ons met eene daarin vermelde schriftelijke verklaring van *P. Bos* en *H. Bos* geworden is, eene plaats in te ruimen.)

In het *Handelsblad* van gisteren en de *Arnhem-*

mer Courant van heden wordt aangetroffen een artikel, de onderteekening dragende van den Burgemeester van Leersum, *H. Vos.* Dewijl ik, zoo min aan den steller, als aan den onderteekenaar van dat stuk de bevoegdheid toeken om mij ter verantwoording op te roepen over de voorwaarden, waarop ik, als Notaris, publieke verkoopingen houd, en een ieder, hij zij assessor of particulier, die deze verkoopingen verstoort, steeds ernstiglijk door mij berispt, zoo niet op mijne klagte vervolgd worden zal, zou ik niet slechts over het mij toegeduwd verwijt, maar ook over het voorval zelf, het stilzwijgen kunnen bewaren, wanneer men niet zich had onderwonden aan de gepleegde willekeur, door de voorgewende toestemming der verongelijkten, eenen schijn van régt te geven. Het thans door mij bestreden wordend artikel noemt het eene schandelijke leugen, dat er aanhouding heeft plaats gehad, en dat de plaggen zijn in bewaring genomen, en dat alles zonder vorm van proces geschied is, beweert dat de plaggen op verzoek van den vervoerder, bij den geregtsdienaar zijn geplaatst, maakt terloops een compliment aan de justitie, waarvan de burgemeester *Vos* nu zes maanden en veertien dagen hulp-officier is, en noemt de bron onrein, waaruit het berigt uit Leersum is voortgevloeid. Ik heb bij deze aan de redactie van *de Nederlander* ingezonden, eene, door de beide vervoerders der plaggen, op heden aan mij afgegeven, verklaring, behelzende dat de veldwachter hen, uit naam van den burgemeester, het verder vervoer der plaggen heeft verboden, — dat hij, op hunne weigering om het vervoer te staken, den geregtsdienaar te hulp geroepen heeft; dat inmiddels de burgemeester aldaar kwam, en, na hen gevraagd te hebben, van waar zij die plaggen hadden, op hun antwoord dat zij publiek bij *F. Alberts* gekocht en ook betaald waren, te kennen gaf dat hij daarmede niet noodig had, gekocht of betaald, dat de plaggen te Leersum moesten blijven: — dat, indien zij die verder vervoerden, Zijn Ed. Achtb. nog dienzelfden avond proces-verbaal tegen hen zoude opmaken, de beide beambten gelastende de plaggen onder het oog te houden; dat zij, geen vrijheid vindende om zich feitelijk tegen den heer burgemeester, door twee beambten bijgestaan, te verzetten, gezwicht hebben, zich getroostende dat de plaggen, waarvan het publiek gezag hun het vervoer belette, aldaar bleven.

In hoever op deze gebeurtenis, gelijk zij in *de Nederlander* is geplaatst, het met zoo veel kieschheid als waardigheid toegevoegd verwijt van »eene schandelijke leugen" te zijn, toepasselijk is, mag, wat mij betreft, het publiek beslissen. Of dat berigt uit reine of onreine bron is voortgevloeid, zal vrij onverschillig zijn, indien het slechts waarheid behelst, gelijk ik, op grond der gezegde verklaring, beweer.

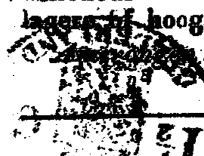
Op de, zoo uit de hoogte ter neder gestelde phrase dat de burgemeester het zich ten pligt rekent opentlijk zijne ondergeschikte beambten, als zij volgens eed en pligt handelen, tegen allen aanval te verdedigen, zij het mij vergund met bescheidenheid in het midden te brengen, dat ook de ingezetenen, die schot en lot betalen, en hun aandeel leveren tot zijne en hunne bezoldiging, van diezelfde krachtvolle bescherming niet behooren verstoken te blijven, en dat de, aan den burgemeester ondergeschikte, beambten, alle aanspraak op die verdediging verbeuren, wanneer zij tegen eed en pligt handelen. Maar, zoo het mij geoorloofd is te dezer gelegenheid eene vrage te doen, waaraan is het dan toch toe te schrijven dat het dezer dagen bij *Albert van den Brandhof*, landbouwer aan den Dwarsweg, onder Amerongen, voorgevallene zonder eenig gevolg is gebleven? Die man heeft er zich bij mij over beklaagd, dat, weinige weken geleden, twee, aan den burgemeester ondergeschikte en zeer goed bekende, beambten hem, te middernacht, uit den slaap gewekt en hem, om redenen of onder voorwendsel, dat zijne koeijen de weide hadden verlaten, en onder bedreiging dat hij deswege anders geregtelijk zoude vervolgd worden, *tien gulden* oogenblikkelijk van hem afvorderden en van hem ontvangen hebben. Of de burgemeester al of niet onkundig zij van dit, in de gemeente zoo veel besproken, voorval, men verwondert er zich zeer over dat de ingezetenen niet tegen zulke bejegeningen worden beveiligd. Handelden de beambten welligt ook *daar* volgens eed en pligt en zal de burgemeester ook nu openlijk het harnas voor hen aangorden? Dan bewonder ik zijnen moed, indien de verdediging van zulk een bedrijf dien eervollen naam verdient.

Wat overigens betreft de justitie in dit gewest, ook zonder door mij bewierookt te worden, zal zij alle willekeur weten te beteugelen, hetzelfde of zij door lagere of hoogere beambten wordt gepleegd.

Amerongen, 16 juli 1850.

J. W. A. IMMINK.

Advertentiën.

De Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*, zal op Maandag den 29sten Julij 1850, des voormiddags om 11 ure, ten huize van Mejufvrouw de Weduwe *VERSTEEG*, in de Mentingsteeg aldaar, publiek, verkoopen:

Allerhande huisraad als STOELEN, TAFELS, SPIEGELS, KOPER, TIN, BLIK, GLAS en AARDEWERK, BEDDEN met TOEBEHOOREN, 1 CANAPÉ, GLAZERKAST, BUREAU, BUFFET, enz.

De goederen zijn Zaturdag te voren van 9 tot 12 en 2 uren voor den verkoop te zien.

En op Woensdag den 31sten Julij 1850, des voormiddags om 11 uur, ten huize van *PULSERS*, aan den *Rijn* te *Arnhem*.

Een gedeeltelijken INBOEDEL bestaande uit STOELEN, TAFELS, SPIEGELS, CONSOLE, MAHONIEHOUTEN KABINET, HOEKKAST, een staande KLOK, KOPER, TIN, BLIK, GLAS- en AARDE WERK, LEDIKANTEN, KAGCHEL, FOURNUIS benevens KEUKEN-GEREEDSCHAP en eene schoone WINKELKAST met toebehooren.

Alles daags voor den verkoop van 10 tot 4 ure, voor een ieder te zien.

*** Door *J. NOORDUYN & ZOON*, te *Gorinchem*, is uitgegeven:

DE DERDE DRUK VAN 1850, à *f* 2.40, DER

NEDERLANDSCHE WETBOEKEN.

Met verwijzing naar de betrekkelijke artikelen van de *Nederlandsche en Fransche Wetboeken.* Bevattende de in 1849 veranderde artikelen van het *Burgerlijk Wetboek*, dat der *Regtsvordering* en van *Justitiekosten* en *Salarissen in Burgerlijke zaken*, *de Grondwet van 1848* en de overige *52 Wetten*, *Reglementen* en *Besluiten tot de Nederlandsche Wetgeving* behoorende. In een netten lederen band, in zakformaat.

Door dezen *ongehoorden geringen* prijs, zijn, zoo lang deze uitgave strekt, de *Nederlandsche Wetboeken*, die in elk huisgezin aanwezig behooren te zijn, onder het bereik van elken huisvader gesteld.

Uit de hand te Koop:

Een Perceel extra best WEIDELAND, groot 10 Bunders 40 Roeden 90 Ellen, gelegen in de gemeente *Leuth*, Arrondissement *Nijmegen.* Met *franco-brieven* te bevragen bij den Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem.*

Twee Letterzetters

kunnen terstond geplaatst worden bij den Uitgever dezer Courant. Brieven franco.

Schouwburg te Arnhem.

TWEEDE EN LAATSTE VOORSTELLING

Op Dingsdag den 23sten Julij 1850,

door het Gezelschap van het SALON DES VARIÉTÉS,

VAN DEN HEER

J. E. DUPORT,

te Amsterdam.

DE LIJFEIGENE,

OF DE MIJNWERKERS VAN TROGOLFF.

Groot Drama met Zang in 3 bedrijven.

DE GROOTMOEDER.

Vaudeville in een bedrijf,

AANVANG TEN 8 URE.

PRIJZEN DER PLAATSEN:

f 1.25; *f* 0.90; 0.50; *f* 0.30.

G. J. THIEME, Boekdrukker en *J. G. STENFERT KROESE*, Boekhandelaar te *Arnhem*, zullen uitgeven en binnen weinige dagen algemeen verkrijgbaar stellen:

HET STAATSREGT VAN NEDERLAND,

Verzameling van de STAATSREGTELIJKE ORGANIEKE WETTEN, die, ten gevolge van de gewijzigde Grondwet van 1848, in Nederland worden ingevoerd.

Om deze belangrijke wetten voor ieder bruikbaar en toegankelijk te maken, zullen zij worden voorzien met UITLEGKUNDIGE AANTEEKENINGEN, voornamelijk gegrond op de Memoriën van Toelichting, de Verslagen en de Beraadslagingen der Staten-Generaal. Wijders zal de bruikbaarheid worden bevorderd door eene aanhaling onder den tekst der verwante wetsartikelen, en door eene verwijzing naar de in onderling verband staande bepalingen, zoowel van iedere wet op zich zelve, als van de gezamenlijke wetgeving. Voorts zal bij iedere wet een beknopt beredeneerd OVERZIGT en eene INHOUDS-OPGAVE, en bij elken Bundel of Verzameling een ALPHABETISCH REGISTER worden gevoegd; alles onder toezigt van en bewerkt door

Mr. J. H. G. BOISSEVAIN,

Advokaat te Arnhem.

Elke wet zal bovendien afzonderlijk worden verkrijgbaar gesteld, en hebben de Uitgevers op heden ter perse gelegd

DE KIESWET.

Deze wet zal met eene geheel nieuwe letter, op goed velin papier, in klein octavo, in den vorm van de Wetboeken van *MARTINI*, worden gedrukt, en tot den prijs van 12½ cents per vel druks, worden verkrijgbaar gesteld.

De eerste Bundel of Verzameling zal kompleet zijn, zoodra de Gemeentewet is aangenomen, en alsdan bevatten:

1°. De Grondwet; 2°. De Kieswet; 3°. Provinciale Wet; 4°. De Gemeente-Wet. 5°. Wet tot Uitvoering van Artikel 7 der Grondwet.

Deze Bundel, alsdan met een algemeen ALPHABETISCH REGISTER voorzien, zal voor ieder een geriefelijk en onmisbaar Zakboek uitmaken.

De oplage zal zeer aanzienlijk zijn, en vleijen zich de Uitgevers met een ruim debiet en veelzijdige ondersteuning.

Marktprijzen.

ZWOLLE, 19 juli.

Tarwe f 7,50 à *f* 8,25. — *Rogge f* 4,30 à *f* 5,10. — *Boekweit f* 4,40 à 5,30. — *Aardappelen* (Nieuwe) *f* 1,40 à 2,00. — *Boter* n. p. *f* 0,55 à 0,80. ⅛ ton *f* 11,00 à 11,50. — NB. ter markt ½ mud nieuwe *Rogge*, verkocht voor *f* 2,85, vrij goed droog, goede kwaliteit.

DEVENTER, 19 juli.

Tarwe, waarnaar steeds eenige levendige vraag blijft bestaan, ging ook heden weer vlug van de hand, tot goed vorige prijzen, zijnde verkocht van *f* 7,50 tot 8,10 naar deugd. *Rogge* was minder algemeen gevraagd en konde ten gevolge van eenen niet onaanzienlijken aanvoer, niet wel vorige prijzen op brengen; dezelve is verkocht van *f* 4,40 tot 4,80 naar kwaliteit. — *Boekweit* steeds goede kooplust vindende, tot vorige prijzen verkocht, en wel van *f* 4,60 tot 5,00. — *Garst* en *Haver* zonder aanvoer. — *Aardappelen f* 1.80 à 2,20 het mud. Ter markt 15 à 20 mud. *Boter* 1ste soort *f* 10,00 à 10,55. 2de soort *f* 8,50 à 9,00.

ZUTPHEN 18 juli.

Tarwe met matigen aanvoer, prijshoudend, van *f* 7,25 tot 8,25. — *Rogge* met belangrijken aanvoer, vooral in groote partijen uit de Graafschap. De kooplust was minder geanimeerd en de prijzen ondergingen eene kleine verlaging. De meest algemeene koers was van *f* 4.50 tot 4.60. — *Boekweit* als voren van *f* 4.60 tot 5.00. *Boter:* Van *f* 9.25 à 10.00 het ⅛ Vat

---

Waterhoogte te Arnhem.

23 Juli 2 El 1 Palm 1 Duim; gew. 0 D. gev. 0 D.

De prijs dezer courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nommers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1.00 elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.